

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

6. oktoober 2021 *

Apellatsioonkaebus – Institutsiooniline õigus – Euroopa Parlamendi liikmete ühtne põhimäärus – Itaalia valimisringkondades valitud Euroopa Parlamendi liikmed – Pensioniõiguste muutmine – Huve kahjustav akt – Esialgne seisukohavõtt – Iseseisvad õiguslikud tagajärjed

Kohtuasjas C-408/20 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 1. septembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus,

Danilo Poggiolini, elukoht Rooma (Itaalia), esindajad: *avvocati* F. Sorrentino, A. Sandulli ja B. Cimino,

apellant,

teine menetlusosaline:

Euroopa Parlament, esindajad: S. Alves ja S. Seyr,

kostja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president J.-C. Bonichot, kohtunikud L. Bay Larsen (ettekandja), C. Toader, M. Safjan ja N. Jääskinen,

kohtujurist: J. Richard de la Tour,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

olles 15. juuli 2021. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

otsuse

- 1 Danilo Poggiolini palub oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 3. juuli 2020. aasta määruse kohtuasjas Falqui ja Poggiolini vs. parlament (T-347/19 ja T-348/19, ei avaldata, edaspidi „vaidlustatud kohtumäärus“, EU:T:2020:303), millega Üldkohus jättis ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata tema hagi, milles paluti tühistada Euroopa Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi parlamendiliikmete töötasu ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja 11. aprilli 2019. aasta teatis, mis käsitleb tema pensioni suuruse kohandamist pärast seda, kui 1. jaanuaril 2019 jõustus Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (saadikutekojade juhataja büroo, Itaalia) otsus nr 14/2018 (edaspidi „vaidlusalune teatis“).

Vaidluse taust

- 2 Apellant on endine Euroopa Parlamendi liige, kes valiti Itaalias. Seetõttu on tal õigus vanaduspensionile.
- 3 Saadikutekojade juhataja büroo otsustas 12. juuli 2018. aasta otsusega nr 14/2018 arvutada sissemaksete süsteemi kohaselt ümber selle koja endiste liikmete pensionisummad kuni 31. detsembrini 2011 täitunud mandaadiaastate eest (edaspidi „otsus nr 14/2018“).
- 4 Euroopa Parlament hoiatas 2019. aasta jaanuari pensioniteatistele kommentaari lisamisega apellante, et otsust nr 14/2018 kohaldades võidakse nende pensionisumma uuesti läbi vaadata ja et on võimalik, et see ümberarvutus võib kaasa tuua alusetult makstud summade sissenõudmise.
- 5 Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi parlamendiliikmete töötasu ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja kuupäevata teatisega, mis on lisatud apellandi 2019. aasta veebruari pensioniteatisele, teavitab parlament teda kõigepealt sellest, et tema õigustalitus oli kinnitanud, et otsus nr 14/2018 on apellandi olukorrale automaatselt kohaldatav. Selles teatises oli seejärel täpsustatud, et niipea kui Euroopa Parlament on saanud Camera dei deputatilt (saadikutekoda, Itaalia) vajaliku teabe, annab ta apellandile teada tema pensioniõiguse suuruse uuesti kindlaksmääramisest ja nõuab järgmise 12 kuu jooksul sisse võimaliku enammakstud summa. Viimaseks anti selles teatises apellandile teada, et tema pensioniõiguse lõplik kindlaksmääramine toimub ametliku aktiga, mille peale on võimalik esitada ETL artikli 263 alusel kaebus või tühistamishagi.
- 6 Seejärel teatas osakonnajuhataja vaidlusaluste teatistega apellandile, et tema pensioni summat kohandatakse koostöös Itaalias endistele selle liikmesriigi parlamendi liikmetele makstavate analoogsete pensionide summa vähendamise otsuse nr 14/2018 alusel. Selles teatises täpsustati ka, et apellandi pensioni suurust kohandatakse alates 2019. aasta aprillist vastavalt pensioniteatise lisas esitatud uue pensioniõiguse kindlaksmääramise projektile. Lisaks andis see teatis apellandile seisukoha esitamiseks 30-päevase tähtaja, mis hakkas kulgema alates teatise kättesaamisest. Kui seda seisukohta ette nähtud tähtaja jooksul ei esitata, loetakse, et vaidlusalune teatis tekitab lõplike tagajärgi, mis toob muu hulgas kaasa selle, et ajavahemiku kohta 2019. aasta jaanuarist märtsini alusetult saadud summad tuleb tagasi maksta.
- 7 Apellant edastas 22. mai 2019. aasta e-kirjaga oma seisukoha Euroopa Parlamendi pädevale talitusele. Samal päeval saadetud e-kirjas kinnitas Euroopa Parlament, et ta on selle seisukoha kätte saanud, ja teatas apellandile, et talle antakse vastus pärast tema argumentide analüüsimist.

- 8 Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi parlamendiliikmete töötasu ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja vastas 8. juuli 2019. aasta kirjas, s.o pärast esimeses kohtuastmes hagi esitamist, apellandi seisukohtadele, teatades, et need ei sisalda asjaolusid, mis õigustaksid parlamendi seisukoha läbivaatamist niisugusena, nagu see on väljendatud vaidlusaluses teatises, ning et järelikult on pensioniõigus ja alusetult tasuta sissenõudmise kava niisugusel ümberarvutatud kujul, nagu neist teatati kõnealuse teatise lisas, muutunud lõplikuks selle kirja kättetoimetamise kuupäeval.

Hagi Üldkohtus ja vaidlustatud kohtumäärus

- 9 Hageja esitas vaidlusaluse teatise tühistamiseks hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 10. juunil 2019.
- 10 Euroopa Parlament väitis 29. augustil 2019 esitatud eraldi dokumendis, et hagi on vastuvõetamatu.
- 11 Hageja esitas 6. septembril 2019 hagiavalduse muutmise avalduse.
- 12 Üldkohus otsustas 20. jaanuaril 2020 liita V. Poggiolini esitatud tühistamishagi (registreeriti numbri T-348/19 all) läbivaatamise selle hagi läbivaatamisega, mis registreeriti numbri T-347/19 all ja mille oli esitanud teine hageja, kes on samuti endine parlamendiliige.
- 13 Vaidlustatud kohtumäärusega, mille Üldkohus tegi oma kodukorra artikli 126 alusel, jättis ta need hagid ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
- 14 Üldkohus leidis kõigepealt vaidlustatud kohtumääruse punktis 53, et vaidlusalune märgukiri ei ole huve kahjustav akt ja seega ei saa selle peale esitada tühistamishagi ELTL artikli 263 tähenduses. Seetõttu jättis Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktis 59 ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata hageja esimese nõude, milles paluti see teatis tühistada.
- 15 Selle hinnangu põhjendamiseks täpsustas ta esimesena vaidlustatud kohtumääruse punktides 47–49, et asjaolust, et uus pensioniarvutusmeetod oli kohaldatav alates 2019. aasta aprillist, ei piisa tõendamaks, et parlament võttis selles küsimuses lõpliku seisukoha. Esiteks esitleti vaidlusalust märkust sõnaselgelt projektina. Teiseks täpsustas ta, et see muutub lõplikuks alles siis, kui adressaat ei ole 30 päeva jooksul selle kättesaamisest esitanud seisukohti. Hageja oli aga selle tähtaja jooksul seisukohad esitanud.
- 16 Teisena leidis Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktides 52 ja 56, et parlamendi 8. juuli 2019. aasta kiri kujutas endast parlamendi lõplikku seisukohta hageja suhtes ning seda ei saa analüüsida kui vaidlusalust teatist puhtalt kinnitava aktina.
- 17 Kolmandana leidis Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktis 57, et vaidlusaluse teate peale esitatud hagi vastuvõetamatus ei kahjusta õigust tõhusale kohtulikule kaitsele, kuna esiteks ei saa sellele õigusele tugineda viia EL toimimise lepingus sõnaselgelt ette nähtud hagi vastuvõetavuse tingimuste kohaldamata jätmiseni ja teiseks oli hagejal õigus esitada 8. juuli 2019. aasta kirja peale tühistamishagi.
- 18 Neljandana lükkas Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktis 58 tagasi hageja argumendid, mille kohaselt võis parlament jätta end välja Üldkohtu kontrollist seeläbi, et ei vasta vaidlusaluse teatise peale esitatud seisukohtadele, osutades, et käesoleval juhtumil oli parlament esitatud

seisukohtadele vastanud. Lisaks täpsustas Üldkohus, et isegi kui parlament jättis selles küsimuses õigusvastaselt tegutsemata, on asjaomastel isikutel igal juhul alati õigus esitada tegevusetuse tuvastamise hagi, et sundida parlamenti lõplikku seisukohta võtma.

- 19 Seejärel jättis Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktides 62 ja 63 rahuldamata hageja teise nõude tühistada 8. juuli 2019. aasta kirjas väljendatud otsus. Teiseks otsustas Üldkohus, et hageja esitatud muutmisavaldus on ilmselgelt vastuvõetamatu, kuna pool ei saa oma nõudeid ja väiteid muuta, kui tema algne hagi ise ei ole hagi esitamise ajal vastuvõetav.
- 20 Lõpuks jättis Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktis 67 ilmselge vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata hageja kolmanda nõude mõista parlamendilt välja summad, mille ta oli alusetult kinni pidanud.

Poolte nõuded

- 21 Apellant palub oma apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:
- tühistada vaidlustatud kohtumäärus;
 - sellest tulenevalt tühistada vaidlusalune teatis ja 8. juuli 2019. aasta teatis;
 - vastasel juhul suunata kohtuasi uuesti arutamiseks tagasi Üldkohtule ja
 - mõista mõlema astme kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.
- 22 Euroopa Parlament palub Euroopa Kohtul:
- jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja
 - mõista apellatsioonimenetluse kohtukulud välja apellandilt.

Apellatsioonkaebus

Poolte argumendid

- 23 Apellant esitab oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks kolm väidet: vastavalt, et parlamendi esitatud vastuvõetamatuse vastuväide esitati hilinevalt, et vaidlusalune teatis on vaidlustatav ning et muutmisavalduses esitatud tühistamisinõue on vastuvõetav.
- 24 Võttes arvesse argumente, mille apellant oma väidete põhjendamiseks esitas, tuleb asuda seisukohale, et apellant on esitanud nõude tühistada vaidlustatud kohtumäärus osas, milles Üldkohus jättis rahuldamata tema nõude tühistada vaidlusalune teatis ja 8. juuli 2019. aasta kirjas väljendatud otsus.
- 25 Teises väites, mida tuleb analüüsida kohe, väidab apellant, et vaidlusalune teatis on vaidlustatav akt ning et Üldkohus rikkus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele, tunnistades selle peale esitatud tühistamishagi vastuvõetamatuks.

- 26 Apellant väidab selle kohta, et see teatis ei ole pelk ettevalmistav akt, kuna sellel olid vahetud õiguslikud tagajärjed, mis töid kaasa talle makstud pensionisumma vähendamise alates 2019. aasta aprillist.
- 27 Lisaks väidab apellant, et seisukohtade esitamine kujutas endast vaid pelka võimalust ning selle võimaluse kasutamata jätmise korral jätkunuks pensionisumma vähendamise kohaldamine ilma administratsiooni hilisema sekkumiseta, kui vaidlusaluses teatises märgitud 30-päevane tähtaeg on möödunud. Ta väidab, et käesoleval juhul ei olnud ta hagi esitamise seisuga saanud oma seisukohtadele vastust ja et ta oli sunnitud tegutsema, et vältida õiguse lõppemist.
- 28 Üldkohtu lähenemine riivab apellandi väitel lisaks õigust tõhusale kohtulikule kaitsele. Esiteks võtab see apellandilt kaitse meetme eest, millel on otsene mõju tema olukorrale. Teiseks võimaldab see parlamendil vältida igasugust kohtulikku kontrolli, kui ta jätab puudutatud isikute esitatud seisukohtadele vastamata.
- 29 Parlament väidab esiteks, et apellandi pensionisumma vähendamine oli esialgne ja et seda oleks saanud muuta apellandi esitatud seisukohtade alusel. See ajutine laad nähtub selgelt vaidlusaluse teatise sõnastusest ja apellandi võimalusest esitada seisukohti enne selle lõplikuks muutumist – võimalus, mida ta ka tegelikult kasutas. Parlamendi lõplik seisukoht võeti alles hiljem.
- 30 Teiseks tagati apellandi kohtulik kaitse võimalusega esitada hagi 8. juuli 2019. aasta kirjas väljendatud lõpliku otsuse peale, mille analüüsimine oleks võimaldanud vaidlusaluse teatise vajaduse korral tühistada ja seega selle tagajärjed heastada. Sellega seoses võib risk, et parlament jätab seisukohtadele vastamata, olla välistatud vaidlustatud kohtumääruse punktis 58 nimetatud põhjusel.

Euroopa Kohtu hinnang

- 31 Nagu tõdes Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktis 45, tuleneb Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast, et „vaidlustatavate aktidena“ ELTL artikli 263 tähenduses käsitatakse sõltumata nende vormist kõiki liidu institutsioonide vastu võetud sätteid, mille eesmärk on tekitada siduvaid õiguslikke tagajärgi (20. veebruari 2018. aasta kohtuotsus Belgia vs. komisjon, C-16/16 P, EU:C:2018:79, punkt 31, ning 9. juuli 2020. aasta kohtuotsus Tšehhi Vabariik vs. komisjon, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punkt 46 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 32 Selleks et teha kindlaks, kas vaidlustatud akt tekitab niisuguseid tagajärgi, tuleb hinnata neid tagajärgi selliste objektiivsete kriteeriumide alusel nagu akti sisu, võttes vajaduse korral arvesse akti vastuvõtmise konteksti ja akti vastu võtnud institutsiooni volitusi (20. veebruari 2018. aasta kohtuotsus Belgia vs. komisjon, C-16/16 P, EU:C:2018:79, punkt 32, ning 9. juuli 2020. aasta kohtuotsus Tšehhi Vabariik vs. komisjon, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punkt 47 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 33 Samuti tuleb tõdeda, et nagu Üldkohus sisuliselt rõhutas vaidlustatud kohtumääruse punktis 46, ei kujuta vahemeetmed, mille eesmärk on mitmeetapilises menetluses valmistada ette lõppotsus, endast üldjuhul akte, mille peale võib esitada tühistamishagi (vt selle kohta 3. juuni 2021. aasta kohtuotsus Ungari vs. parlament, C-650/18, EU:C:2021:426, punkt 43 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 34 Sellised vaheaktid on eeskätt aktid, mis väljendavad asjaomase institutsiooni esialgset arvamust (3. juuni 2021. aasta kohtuotsus Ungari *vs.* parlament, C-650/18, EU:C:2021:426, punkt 44 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 35 Üldkohus tõdes vaidlustatud kohtumääruse punktides 47–51, et vaidlusaluses teatises ei olnud kehtestatud parlamendi lõplikku seisukohta, kuna selles teatises võetud seisukohta sai muuta, et võtta arvesse apellandi seisukohtades sisalduvaid asjaolusid.
- 36 Sellega seoses ei saa nõustuda apellandi argumentiga, et vaidlusalune teatis ei olnud esialgne, kuna selle tagajärjed pidid muutuma lõplikuks, kui ta ei oleks selles teates määratud tähtaja jooksul seisukohti esitanud.
- 37 Nimelt, nagu tõdes Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktis 49, esitas apellant oma seisukohad enne selle tähtaja möödumist, takistades seeläbi seda, et vaidlusaluse teatise tagajärjed muutuvad lõplikuks.
- 38 Samas tõdemus, et institutsiooni akt on vahemeede, mis ei väljenda institutsiooni lõplikku seisukohta, ei ole siiski piisav, et saaks süstemaatiliselt tõdeda, et see akt ei ole „vaidlustatav akt“ ETLT artikli 263 tähenduses.
- 39 Nii ilmneb Euroopa Kohtu praktikast, et iseseisvaid õiguslikke tagajärgi tekitava vaheakti peale võib esitada tühistamishagi, kui selle akti õigusvastasust ei saa kõrvaldada hagi abil, mis on esitatud lõppotsuse peale, mille koostamise üht etappi see akt endast kujutab (3. juuni 2021. aasta kohtuotsus Ungari *vs.* parlament, C-650/18, EU:C:2021:426, punkt 46 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 40 Järelikult, kui vaheakti õiguspärasuse vaidlustamine niisuguse hagi raames ei tagaks hagejale tõhusat kohtulikku kaitset selle akti tagajärgede vastu, siis peab selle peale saama esitada tühistamishagi ETLT artikli 263 alusel (vt selle kohta 9. oktoobri 2001. aasta kohtuotsus Itaalia *vs.* komisjon, C-400/99, EU:C:2001:528, punkt 63; 13. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus Deutsche Post ja Saksamaa *vs.* komisjon, C-463/10 P ja C-475/10 P, EU:C:2011:656, punkt 56, ning 3. juuni 2021. aasta kohtuotsus Ungari *vs.* parlament, C-650/18, EU:C:2021:426, punkt 48).
- 41 Käesoleval juhul tuleb rõhutada, et nagu tõdes Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktis 47 ja nagu väidab apellant oma apellatsioonkaebuses, tõi vaidlusalune teatis kaasa apellandi pensioni viivitamatu vähendamise alates 2019. aasta aprillist, kuna selle vähendamise kohaldamine ei olnud parlamendi läbi viidava menetluse lõppemise ootuses peatatud.
- 42 Sellest järeldub, et vaidlusalune teatis tekitab niisugusena iseseisvaid õiguslikke tagajärgi hageja varalisele olukorrale.
- 43 Selliseid tagajärgi ei saa samastada Euroopa Komisjoni esialgset seisukohta väljendavate aktide menetluslike tagajärgedega või selliste aktide tagajärgedega, mille puhul on leitud, et need ei kahjusta asjaomaste isikute huve, ja mida Euroopa Kohus on pidanud selliseks, mis ei saa kaasa tuua selliste aktide peale esitatud tühistamishagi vastuvõetavust (vt selle kohta 11. novembri 1981. aasta otsus IBM *vs.* komisjon, 60/81, EU:C:1981:264, punktid 17 ja 18).

- 44 Asjaolu, mille Üldkohus tõi välja vaidlustatud kohtumääruse punktis 50 ja mille kohaselt vaidlusalustest teatistest ilmneb, et parlament nõudis vahemiku 2019. aasta jaanuarist märtsini eest saadud summasid tagasi alles siis, kui apellandid ei esitanud märkusi 30 päeva jooksul alates nende teatiste kättesaamisest, ei sea kahtluse alla selle teatisega kaasnevate õiguslike tagajärgede kohest laadi.
- 45 Lisaks, kuigi vaidlusalune teatis nägi ette, et parlament pidi võtma vastu lõpliku seisukoha pärast apellandi seisukohtade saamist, on selge, et ei olnud näidatud tähtaega, mille jooksul parlament sellise seisukoha võtab.
- 46 Vaidlusaluse teatise iseseisvad õiguslikud tagajärjed võivad seega kesta potentsiaalselt pika aja jooksul, mille tähtaega ei ole *a priori* kindlaks määratud.
- 47 Neil asjaoludel, kui võrd pensionisumma püsiv vähendamine toob asjasse puutuva isiku olukorrale tõenäoliselt kaasa pöördumatuid tagajärgi, siis peab apellandil olema võimalus vaidlusalune teatis tegelikult edasi kaevata ja seeläbi takistada oma pensioni vähendamist (vt analoogia alusel 30. juuni 1992. aasta kohtuotsus Itaalia vs. komisjon, C-47/91, EU:C:1992:284, punkt 28, ning 9. oktoobri 2001. aasta kohtuotsus Itaalia vs. komisjon, C-400/99, EU:C:2001:528, punkt 63).
- 48 Sellest tuleneb, et vastupidi sellele, mida otsustas Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktis 57, ei taganud tühistamishagi esitamine lõpliku otsuse peale, mille parlament pidi tegema pärast apellandi seisukohtade saamist, talle tõhusat kohtulikku kaitset.
- 49 Ka asjaomase isiku õigus esitada juhul, kui parlament ei ole tema esitatud seisukohtadele vastanud, parlamendi vastu tegevusetuse tuvastamise hagi – mida Üldkohus käsitles vaidlustatud kohtuotsuse punktis 58 –, ei taga talle tõhusat kohtulikku kaitset.
- 50 Parlament on muidugi kohustatud vastama niisugustele seisukohtadele mõistliku tähtaja jooksul (vt selle kohta 28. veebruari 2013. aasta otsus, uuesti läbivaatamine, Arango Jaramillo jt vs. EIP, C-334/12 RX-II, EU:C:2013:134, punkt 28) ja puudutatud isikul on seega õigus esitada tegevusetuse tuvastamise hagi, kui vastav institutsioon seda kohustust ei täida.
- 51 Lisaks on Euroopa Kohus juba otsustanud, et võimalus esitada niisugune tegevusetuse tuvastamise hagi võib olla piisav, et välistada komisjoni tegevusetuse jätkumine pärast seda, kui see institutsioon on võtnud vahemeetme (vt selle kohta 18. märtsi 1997. aasta kohtuotsus Guérin automobiles vs. komisjon, C-282/95 P, EU:C:1997:159, punkt 38).
- 52 Siiski ei saa need kaalutlused olla käesolevas asjas määrava tähtsusega, kuna esiteks ei saa parlamendi vastu esitatud tegevusetuse tuvastamise hagi seada kahtluse alla vaidlusaluste teatiste iseseisvaid õiguslikke tagajärgi ja kuna teiseks oleksid sellise hagi läbivaatamiseks ja vajaduse korral tühistamishagi esitamiseks vajalikud tähtajad ülemäärased kontekstis, kus need teatised toovad viivitamatult kaasa füüsilistele isikutele makstud pensionide summa vähendamise.
- 53 Selles kontekstis ei mõjuta asjaolu, mille Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktis 58 välja tõi, et parlament vastas käesoleval juhul apellandi seisukohtadele, mingil juhul hinnangut vaidlusaluse teatise peale esitatud tühistamishagi vastuvõetavusele, kuna see vastus anti pärast hagi esitamist.

- 54 Neid asjaolusid arvestades rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta sedastas vaidlustatud kohtumääruse punktis 53, et vaidlusaluse teatise esialgne laad võimaldab asuda seisukohale, et see ei kujuta endast huve kahjustavat akti ja et seega ei saa selle peale ELTL artikli 263 alusel tühistamishagi esitada.
- 55 Järelikult tuleb teise väitega nõustuda ja vaidlustatud kohtumäärus tühistada osas, milles sellega lükati tagasi apellandi esimene väide kohtuasjas T-348/19, milles ta palus vaidlusaluse teatise tühistada.
- 56 Sellest järeldub samuti, et vaidlustatud kohtumäärus tuleb tühistada osas, milles sellega jäeti rahuldamata kohtuasja T-348/19 hageja teine nõue tühistada 8. juuli 2019. aasta kirjas väljendatud otsus, kuna selle nõude rahuldamata jätmine tugineb üksnes hageja sellise esimese nõude vastuvõetamatusele, millega taotleti vaidlusaluse teate tühistamist.
- 57 Neil asjaoludel ei ole vaja analüüsida esimest ja kolmandat väidet, kuna need ei ole mingil juhul sellised, mis tooksid kaasa vaidlustatud kohtumääruse ulatuslikuma tühistamise.

Üldkohtule esitatud hagi

- 58 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu kohaselt võib Euroopa Kohus Üldkohtu otsuse tühistamise korral ise teha asja suhtes lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium lubab, või suunata asja tagasi Üldkohtusse otsustamiseks.
- 59 Esiteks, kuna parlament väitis Üldkohtule esitatud vastuvõetamatuse vastuväites üksnes seda, et apellandi esitatud tühistamishagi oli vastuvõetamatu, kuna vaidlusalune teatis kujutas endast ettevalmistavat akti, tuleb see vastuvõetamatuse vastuväide käesoleva kohtuotsuse punktides 38–54 toodud põhjendustel tagasi lükata.
- 60 Teiseks, kuna Üldkohtu hinnangud puudutavad üksnes hagide vastuvõetavust ja Üldkohus jättis apellandi esitatud tühistamishagi ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, ilma suulist menetlust avamata, ei ole Euroopa Kohtul vajalikku teavet selle hagi kohta lõpliku otsuse tegemiseks.
- 61 Järelikult tuleb suunata kohtuasi tagasi Üldkohtusse, et see kohus teeks otsuse apellandi nõuete kohta tühistada vaidlusalune teatis ja otsus, mida väljendati 8. juuli 2019. aasta kirjas.

Kohtukulud

- 62 Kuna asi suunatakse tagasi Üldkohtusse, tehakse kohtukulude osas otsus hiljem.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

- 1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 3. juuli 2020. aasta määrus kohtuasjas Falqui ja Poggiolini vs. parlament (T-347/19 ja T-348/19, ei avaldata, EU:T:2020:303) osas, milles Üldkohus jättis läbi vaatamata nõuded, mille Danilo Poggiolini kohtuasjas T-348/19 esitas, paludes tühistada Euroopa Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi parlamendiliikmete töötasu ja sotsiaalsete õiguste üksuse juhataja 11. aprilli 2019. aasta teatise, mis käsitleb apellandi pensioni suuruse kohandamist pärast seda, kui**

- 1. jaanuaril 2019 jõustus Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (saadikutekoja juhatuse büroo, Itaalia) otsus nr 14/2018, ning Euroopa Parlamendi otsuse, mida väljendati 8. juuli 2019. aasta kirjas.**
- 2. Lükata tagasi vastuvõetamatuse vastuväide, mille Euroopa Parlament esitas Euroopa Liidu Üldkohtu ees kohtuasjas T-348/19.**
- 3. Suunata kohtuasi T-348/19 tagasi Euroopa Liidu Üldkohtule, et ta teeks otsuse nõuete kohta, mille Danilo Poggiolini kohtuasjas T-348/19 esitas, ja milles ta palus nimetatud teatise ja selle otsuse tühistada.**
- 4. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.**

Allkirjad